

Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PAOLO MENGOZZI
28 päivänä kesäkuuta 2012¹

Asia C-215/11

Iwona Szyrocka
vastaan
SiGer Technologie GmbH

(Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Wrocławin alueellinen tuomioistuin, Puola) esittämä
ennakkoratkaisupyyntö)

Eurooppalainen maksamismääräysmenettely — Asetus N:o 1896/2006 — Hakemusta koskevat
muotovaatimukset — Ajanjakso, jolta saatavalle voidaan pyytää korkoa — Ajanjakso
maksupäivään saakka

I Johdanto

1. Sąd Okręgowy we Wrocławiu esittää tässä oikeudenkäynnissä unionin tuomioistuimelle
ennakkoratkaisupyynnön eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12.12.2006
annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006² (jäljempänä myös asetus)
tulkinnasta.

II Asiaa koskeva lainsäädäntö

A *Yhteisön oikeus*

2. Asetuksen N:o 1896/2006 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tämän asetuksen tarkoituksena on

a) yksinkertaistaa ja nopeuttaa oikeudenkäyntiä ja pienentää oikeudenkäyntikuluja riitauttamattomia
rahamääräisiä vaatimuksia koskevissa valtion rajat ylittävissä asioissa ottamalla käyttöön
eurooppalainen maksamismääräysmenettely;

ja

b) tehdä mahdolliseksi eurooppalaisten maksamismääräysten vapaa liikkuvuus kaikissa
jäsenvaltioissa säätämällä vähimmäisvaatimuksista, joiden noudattaminen tekee tunnustamista ja
täytäntöönpanoa edeltävät välivaiheen menettelyt tarpeettomiksi täytäntöönpanevas-
jäsenvaltiossa.

1 — Alkuperäinen kieli: italia.

2 — EUVL L 399, s. 1.

2. Tämä asetus ei estä kantajaa esittämästä 4 artiklassa tarkoitettua vaatimusta käyttäen jonkin jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai yhteisön lainsäädännön mukaista muuta menettelyä.”

3. Asetuksen N:o 1896/2006 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Eurooppalainen maksamismääräysmenettely otetaan käyttöön sellaisten tietyn suuruisten rahamääräisten saatavien perimistä varten, jotka ovat erääntyneet siihen mennessä, kun eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus tehdään.”

4. Asetuksen N:o 1896/2006 7 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus on tehtävä liitteessä I olevalla vakiolomakkeella A.

2. Hakemuksessa on mainittava:

--

- b) vaatimuksen määrä, mukaan lukien sen pääoma ja mahdollinen korko, sopimussakko sekä kulut;
- c) jos vaatimukselle pyydetään korkoa, korkokanta ja aika, jolta kyseistä korkoa vaaditaan, paitsi jos pääomaan lisätään lakisääteinen korko määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännön nojalla ilman eri pyyntöä;
- d) vaatimuksen peruste, mukaan luettuna kuvaus tosiseikoista sekä mahdollisesta korkovaatimuksesta;
- e) kuvaus vaatimuksen perusteeksi esitettävästä näytöstä;

--

3. Kantajan on ilmoitettava hakemuksessaan, että annetut tiedot ovat hänen parhaan tietonsa ja ymmärryksensä mukaan oikeat ja että hän on tietoinen siitä, että tahallinen väärin tietojen antaminen saattaa johtaa määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisiin seuraamuksiin.

--”

5. Asetuksen 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tuomioistuimille, jolle eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus on tehty, tutkii hakemuslomakkeen pohjalta viipymättä, täyttyvätkö 2, 3, 4, 6 ja 7 artiklassa säädetyt edellytykset ja vaikuttaako vaatimus perustellulta. Tämä tutkiminen voi tapahtua automaattista menettelyä käyttäen.”

6. Asetuksen 9 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos 7 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty, tuomioistuimen on annettava kantajalle mahdollisuus täydentää tai oikaista hakemusta, paitsi jos vaatimus on selvästi perusteeton tai jos hakemusta ei voida ottaa tutkittavaksi. Tuomioistuimen on käytettävä liitteessä II olevaa vakiolomaketta B.

2. Jos tuomioistuimien pyytää kantajaa täydentämään tai oikaisemaan hakemusta, sen on määrättävä olosuhteisiin sopivaksi katsomansa määräaika. Tuomioistuimien voi harkintansa mukaan pidentää tätä määräaika.”

7. Asetuksen 12 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos 8 artiklassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät, tuomioistuimen on annettava eurooppalainen maksamismääräys liitteessä V olevaa vakiolomaketta E käyttäen mahdollisimman pian – –.

– –

3. Vastaajalle on eurooppalaisessa maksamismääräyksessä ilmoitettava hänellä olevasta mahdollisuudesta joko

a) maksaa määräyksessä ilmoitettu määrä kantajalle;

tai

b) vastustaa maksamismääräystä antamalla vastine määräyksen antaneelle tuomioistuimelle – –.

4. Vastaajalle on eurooppalaisessa maksamismääräyksessä ilmoitettava, että

a) määräys on annettu pelkästään kantajan antamien tietojen perusteella, joita tuomioistuin ei ole tarkistanut;

b) määräyksestä tulee täytäntöönpanokelpoinen, jollei tuomioistuimelle anneta vastinetta 16 artiklan mukaisesti;

c) jos vastine annetaan, menettely jatkuu määräyksen antavan jäsenvaltion toimivaltaisissa tuomioistuimissa tavanomaista riita-asiain käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti, jollei kantaja ole nimenomaisesti pyytänyt menettelyn päättämistä tässä tapauksessa.

– –”

8. Asetuksen 16 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”3. Vastaajan on ilmoitettava vastineessa, että hän vastustaa vaatimusta, mutta hänen ei tarvitse ilmoittaa vastustamisen syytä.”

9. Asetuksen 17 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa täsmennetään seuraavaa:

”1. Jos vastine on annettu 16 artiklan 2 kohdassa säädetyssä määräajassa, menettely jatkuu määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisissa tuomioistuimissa tavanomaista riita-asiain käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti, jollei kantaja ole nimenomaisesti pyytänyt, että menettely tässä tapauksessa päätetään.”

10. Asetuksen 25 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä ja sitä koskevan vastineen vuoksi jäsenvaltiossa aloitetusta tavanomaisesta riita-asiain käsittelystä aiheutuvat yhteenlasketut oikeudenkäyntimaksut eivät saa olla suuremmat kuin ne oikeudenkäyntimaksut, jotka aiheutuvat tavanomaisesta riita-asiain käsittelystä, jota ei ole edeltänyt eurooppalainen maksamismääräysmenettely kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Tässä asetuksessa oikeudenkäyntimaksut muodostuvat tuomioistuimelle suoritettavista maksuista ja kuluista, joiden määrät on vahvistettu kansallisessa lainsäädännössä.”

11. Asetuksen N:o 1896/2006 26 artiklan otsikkona on ”Suhde kansalliseen prosessioikeuteen”, ja sen sanamuoto on seuraava:

”Kaikkiin prosessioikeudellisiin kysymyksiin, joista ei erikseen säädetä tässä asetuksessa, sovelletaan kansallista lainsäädäntöä.”

B Kansallinen lainsäädäntö

12. Sąd Okręgowy di Wrocław on luetellut välipäätöksessään useita Puolan siviiliprosessilain (jäljempänä siviiliprosessilaki) säännöksiä, joilla saattaisi olla merkitystä nyt käsiteltävässä asiassa, kuten 126 ja 128 § sekä 187 §:n 1 momentti, joissa säädetään oikeudenkäyntiasiakirjojen ja tuomioistuimessa esitettävien vaatimusten sisällöstä ja ilmoitetaan, mitä asiakirjoja on jätettävä annettavaksi tiedoksi toiselle asianosaiselle, sekä 130 §:n 1 momentti ja 394 §:n 1 momentin 1 kohta, joissa säädetään menettelystä, jota on noudatettava siinä tapauksessa, että esitettyä vaatimusta rasittavat muotovirheet, ja asiaa koskevien tuomioistuimen ratkaisujen riitauttamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

13. Kansallinen tuomioistuin on maininnut lisäksi Puolan siviililain 481 §:n 1 momentin, jossa säädetään, että jos velallinen on viivästynyt rahamääräisen suorituksen täyttämässä, velkoja voi vaatia korkoa viivästysajalta, vaikka vahinkoa ei ole aiheutunut ja viivästys on johtunut seikoista, joista ei voida moittia velallista,³ ja siviiliprosessilain 190 §:n, jossa sallitaan se, että oikeudenkäyntiteitse vaaditaan tulevia suorituksia, jotka toistuvat, jos osapuolia sitova oikeussuhde ei tätä estä.

III Tosiseikat ja ennakkoratkaisukysymykset

14. Puolassa asuva Iwona Szyrocka jätti Sąd Okręgowy we Wrocławiuille 23.2.2011 hakemuksen eurooppalaisen maksamismääräyksen antamisesta SiGer Technologie GmbH:lle, jonka kotipaikka on Tangemündessa (Saksa).

15. Tässä menettelyssä tulivat esiin seuraavat kysymykset:

- sisältääkö tutkimus, joka edeltää asetuksen N:o 1896/2006 8 artiklassa tarkoitettun maksamismääräyksen antamista, myös sen valtion kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen muotovaatimusten täyttymisen arvioimisen, jossa hakemus on esitetty, vai ainoastaan kyseisessä asetuksessa lueteltujen vaatimusten täyttymisen arvioimisen⁴
- onko myöhään maksetusta suorituksesta maksettavaa korkoa koskevan vaatimuksen oltava erääntynyt jo sinä päivänä, jona eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus esitetään
- onko sopimuspuolen ilmoitettava joka kerta hakemuksessa koron määrä ja voiko se vaatia niin sanottuja avoimia korkoja eli korkoja, jotka lasketaan siihen hetkeen saakka, jona hakemuksen kohteena oleva rahamääräinen velka maksetaan

3 — Sen perusteella, mitä kansallinen tuomioistuin on todennut välipäätöksensä 8 kohdassa, sen tulkinnan mukaan, jonka Sąd Najwyższy (Puolan ylin tuomioistuin) on antanut tästä säännöksestä 5.4.1991 antamassaan lausunnossa, viivästyskorkojen maksamista koskeva velvollisuus on sidottu määräaikaan. Saatava erääntyy näet maksettavaksi sen jälkeen, kun maksuaika on päättynyt, ja sitä lisäävät myöhemmät viivästyspäivät. Korkovaatimus syntyy siten ensimmäisestä viivästyspäivästä, ja velkoja saa sitä koskevan erillisen oikeuden jokaiselta viivästyspäivältä. Korkosuoritusta pidetään säännöllisenä lisäsuoritukseksi pääomasuoritukseen nähden. Puolan oikeusjärjestyksessä sallitaan tulevien korkojen maksamista koskeva vaatimus maksupäivään saakka, ja tällainen vaatimus on esitettävissä pääomaa koskevan vaatimuksen kanssa.

4 — Tämä kysymys johtui ennen kaikkea siitä, että velkoja ei ollut ilmoittanut riidan arvoa Puolan valuuttana (mikä oli kuitenkin välttämätöntä suoritettavan koron laskemiseksi) ja että hän oli ilmoittanut koodin väärin korkoon liittyvän lomakkeen A 7 jaksossa täsmentämättä asianmukaisen symbolin avulla laskelmansa perustana olevaa ajanjaksoa, eikä hän ollut ilmoittanut, minkä summien osalta korko piti myöntää.

— minkä yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti tuomioistuimen on määrättävä korosta, kun otetaan huomioon eurooppalaiseen maksamismääräykseen liittyvän vakiolomake (E) (asetuksen N:o 1896/2006 liite V)

16. Koska kansallinen tuomioistuin katsoo, että asetuksen N:o 1896/2006 tulkintaan liittyy ongelma, se on esittänyt unionin tuomioistuimelle seuraavat kahdeksan ennakkoratkaisukysymystä:

- ”1) Onko eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 7 artiklaa tulkittava siten, että
- a) siinä säädetään tyhjentävästi kaikista vaatimuksista, jotka eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen tulisi täyttää,

vai siten, että
 - b) siinä säädetään ainoastaan tällaisen hakemuksen vähimmäisvaatimuksista, ja tässä säännöksessä mainitsemattomien muotovaatimusten osalta sovelletaan kansallista lainsäädäntöä?
- 2) Mikäli kysymykseen 1 b) vastataan myöntävästi, vaaditaanko hakemuksen muodollisten puutteiden täydentämistä kansallisen lainsäädännön mukaisesti, kuten asetuksen 26 artiklassa säädetään, vai sovelletaanko asetuksen 9 artiklaa tilanteessa, jossa hakemus ei täytä jäsenvaltion lainsäädännön muotovaatimuksia (esimerkiksi kun hakemukseen ei ole liitetty vastapuolelle tarkoitettua jäljennöstä tai riidan kohteen arvoa ei ole ilmoitettu)?
- 3) Onko asetuksen N:o 1896/2006 4 artiklaa tulkittava siten, että siinä mainitut rahamääräisen saatavan tunnusmerkit eli tietyn suuruinen summa ja vaatimuksen erääntyminen siihen mennessä, kun eurooppalainen maksamismääräystä koskeva hakemus tehdään, viittaavat ainoastaan pääomaan vai viittaavatko ne myös viivästyskoron maksamista koskevaan vaatimukseen?
- 4) Onko asetuksen N:o 1896/2006 7 artiklan 2 kohdan c alakohdan oikea tulkinta se, että sellaisessa tapauksessa, jossa määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännössä ei säädetä automaattisesta koron lisäämisestä pääomaan, haettaessa eurooppalaista maksamismääräystä voidaan pääoman lisäksi vaatia maksettavaksi
- a) kaikki korot, mukaan lukien niin kutsutut avoimet korot (jotka lasketaan tarkasti määritellystä erääntymispäivästä alkaen määrittelemättömään maksunsuorituspäivään saakka, esimerkiksi ”20.3.2011 alkaen maksupäivään saakka”)
 - b) ainoastaan tarkasti määritellyn erääntymispäivän ja hakemuksen jättöpäivän tai maksamismääräyksen antamispäivän välisenä aikana kertyneet korot
 - c) vain tarkasti määritellyn erääntymispäivän ja hakemuksen jättöpäivän välisenä aikana kertyneet korot?
- 5) Mikäli kysymykseen 4 a) vastataan myöntävästi, miten asetuksen N:o 1896/2006 mukaisesti on laadittava korkoja koskeva päätös maksamismääräyksessä?
- 6) Mikäli kysymykseen 4 b) vastataan myöntävästi, kuka ilmoittaa koron määrän, hakija vai tuomioistuin viran puolesta?

- 7) Mikäli kysymykseen 4 c) vastataan myöntävästi, onko hakijan ilmoitettava hakemuksessaan korkojen määrä?
- 8) Mikäli hakija ei laske hakemuksen jättämispäivään asti kertyneiden korkojen määrää, onko tuomioistuimen laskettava korot viran puolesta vai onko tuomioistuimen pyydettävä osapuolta täydentämään hakemustaan asetuksen N:o 1896/2006 9 artiklan mukaisesti?”

IV Asian käsittelyn vaiheet unionin tuomioistuimessa

17. Kirjallisia huomautuksiaan ovat esittäneet komissio sekä Itävallan, Portugalin, Yhdistyneen kuningaskunnan, Suomen ja Puolan hallitukset.

18. Komissio sekä Suomen ja Puolan hallitukset osallistuivat 18.4.2012 pidettyyn istuntoon.

V Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

19. Kansallinen tuomioistuin on pyytänyt ensimmäisellä ennakkoratkaisukysymyksellään unionin tuomioistuinta selventämään, ovatko asetuksen N:o 1896/2006 7 artiklan säännökset ainoita muotomääräyksiä, joita eurooppalaisessa maksamismääräyshakemuksessa on noudatettava, vai onko sen sijaan otettava huomioon myös kansallisessa lainsäädännössä myöhemmin annetut määräykset.

20. Asetuksen sanamuodon tutkiminen osoittaa, että eurooppalaisen maksamismääräyksen saamiseksi noudatettava menettely ja mahdolliset vastaavat kansalliset menettelyt ovat toisistaan riippumattomia.

21. Tämä on pääteltävissä ensinnäkin siitä, että eurooppalaisen menettelyn käyttö on asetuksen 1 artiklan ja johdanto-osan kymmenennen perustelukappaleen mukaan kantajalle valinnainen lisäkeino, jolla ei korvata eikä yhdenmukaisteta kansallisen lainsäädännön mukaisia riitauttamattomien vaateiden perintämenettelyjä vaan joka liittyy niihin hänen oikeuksiensa ylimääräisenä suojana.

22. Se ei siten estä asianomaista saamasta maksamismääräystä käyttämällä mitä tahansa muuta jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai yhteisön lainsäädännön mukaista menettelyä.

23. Edellä 20 kohdassa esitettyä näkemystä tukee toiseksi johdanto-osan 16 perustelukappale, jonka perusteella tuomioistuimen on annettava määräys pelkästään niiden tietojen perusteella, jotka sisältyvät asetuksen liitteenä olevaan lomakkeeseen, joka on laadittu siten, että siinä mainitaan 7 artiklassa tarkoitetut tiedot, eikä unionin lainsäädännössä säädetä mahdollisuudesta sisällyttää siihen muista lähteistä saatavaa tietoa.

24. Menettelyn eri vaiheiden hallinnointia varten ennalta määritettyjen lomakkeiden käyttöä koskee johdanto-osan 11 perustelukappale, jonka tarkoituksena on helpottaa pääsyä menettelyyn, alentaa sen kustannuksia ja vähentää käytettyä aikaa sekä yhtenäistää menettelyn hallinnointia.

25. Tällä tavoin eurooppalaisen menettelyn riippumattomuus kansallisista menettelyistä tulee vieläkin ilmeisemmäksi, koska näiden vakiolomakkeiden käyttäminen mahdollistaa kansallisiin säännöksiin perustuvien muotomääräysten ja niistä johtuvien epäyhdenmukaisuuksien sivuuttamisen sekä lähtökohtaisesti koko unionin alueella samanlaisena sovellettavan ja siten jäsenvaltioissa voimassa olevista samankaltaisista menettelyistä erillisen prosessuaalisen keinon toteuttamisen.

26. Asetuksen 26 artiklassa vahvistetaan vielä eurooppalaisen menettelyn riippumattomuus kansallisista menettelyistä, koska siinä säädetään, että kansallista lainsäädäntöä sovelletaan ainoastaan prosessioikeudellisiin kysymyksiin, joista ei erikseen säädetä kyseisessä asetuksessa.

27. Kun lainsäätäjät on halunnut tukeutua menettelyn tiettyjen piirteiden osalta valtion sääntelyyn asetuksen ohella, se on näet tehnyt tämän nimenomaan viittaamalla siihen.⁵

28. Asetuksen 26 artiklan säännös ja edellä 27 kohdassa ja alaviitteessä 5 mainitut viittaukset jäisivät vaille selitystä, jos olisi todellisuudessa haluttu, että asetuksen sääntelyä täydennettäisiin myös siinä säädettyjen seikkojen osalta yksittäisten valtioiden sääntelyllä, koska siinä tapauksessa ei olisi ollut välttämätöntä täsmentää, että kansallista lakia voidaan soveltaa ainoastaan niihin prosessioikeudellisiin kysymyksiin, joista ei erikseen säädetä asetuksessa, eikä mainita tapauksia, joissa sen sijaan sovellettaisiin jäsenvaltioiden oikeutta.

29. Yhteisön menettelyn riippumattomuus kansallisesta menettelystä ilmenee myös, jos otetaan huomioon tarkoitus, jonka vuoksi asetus on annettu, sellaisena kuin se on pääteltävissä asetuksen artikloista ja johdanto-osan perustelukappaleista.

30. Asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa, jossa ilmaistaan nimenomaisesti asetuksen tarkoitus, selvennetään, että sen tarkoituksena⁶ on yksinkertaistaa ja nopeuttaa oikeudenkäyntiä ja pienentää oikeudenkäyntikulua riitauttamattomia rahamääräisiä vaatimuksia koskevilla valtion rajat ylittävissä asioissa ottamalla käyttöön eurooppalainen maksamismääräysmenettely⁷ sekä tehdä mahdolliseksi eurooppalaisten maksamismääräysten vapaa liikkuvuus kaikissa jäsenvaltioissa säätämällä vähimmäisvaatimuksista, joiden noudattaminen tekee tunnustamista ja täytäntöönpanoa edeltävää välivaiheen menettelyt tarpeettomiksi täytäntöönpaneuvassa jäsenvaltiossa.⁸

31. Asetuksen johdanto-osan 29 perustelukappaleessa täsmennetään vielä, että sen tarkoituksena on säätää suhteellisuusperiaatteen mukaisesti yhtenäisestä, nopeasta ja tehokkaasta kyseisten saatavien perintää koskevasta menettelystä siltä osin kuin johdanto-osan kuudennen ja kahdeksannen perustelukappaleen mukaisesti tehokkaan oikeussuojan saamiselle on olemassa esteitä valtioiden rajat ylittävissä tapauksissa ja kilpailu on vääristynyt sisämarkkinoilla, koska velkojien käytettävissä olevat menettelyt ovat eri jäsenvaltioissa tehokkuudeltaan erilaisia, minkä vuoksi on tarpeen antaa yhteisön lainsäädäntöä, joka takaa velkojille ja velallisille tasavertaiset toimintamahdollisuudet kaikkialla Euroopan unionissa,⁹ koska maksuviivästykset ovat yksi merkittävimmistä yritysten olemassaoloa uhkaavista tekijöistä ja aiheuttavat runsaasti työpaikkojen menetyksiä.

32. Tästä syystä on otettu käyttöön yksi yhteinen vähimmäistason menettelysääntöjen kokonaisuus, jotta saataisiin aikaan eurooppalainen maksamismääräys, jolla voidaan kuitenkin toteuttaa edellä 30 ja 31 kohdassa mainittu tarkoitus vain, jos taataan sen riippumattomuus jäsenvaltioiden aiemmin säätämistä samankaltaisista järjestelyistä.

33. Jos näet kansallisilla säännöksillä voitaisiin täydentää nyt käsiteltäviä säännöksiä, vesitettäisiin asetuksen tavoite, koska tällä tavoin ei päästäisi lopputulokseen, jossa menettelyjä olisi yhtenäistetty ja yksinkertaistettu, vaan erilaisia menettelyjä olisi yhtä monta kuin jäsenvaltioissa on oikeusjärjestyksiä; lisäksi nämä koostuvat oikeussäännöistä, joita annetaan sekä jäsenvaltioiden taholta että unionin oikeudessa.

5 — Kuten on menetelty esim. 7 artiklan 3 kohdassa, joka koskee seuraamuksia, joita on sovellettava, jos hakemukseen sisältyy vääriä tietoja, 10 artiklan 2 kohdassa, joka koskee seurauksia, jotka liittyvät alkuperäisen vaatimuksen siihen osaan, jonka osalta kansallinen tuomioistuin ei ole katsonut maksamismääräyksen antamisen edellytysten täyttyneen, 11 artiklan 3 kohdassa, jossa annetaan asianomaiselle oikeus käyttää mitä tahansa muuta menettelyä, joka on käytettävissä, jos hänen hakemuksensa hylätään, ja 12 artiklan 5 kohdassa, jonka mukaan tuomioistuimen on huolehdittava, että määräys annetaan vastaajalle tiedoksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

6 — Samat tavoitteet mainitaan johdanto-osan yhdeksännessä perustelukappaleessa.

7 — Tämä toteutetaan myös käyttämällä menettelyn hallinnoinnissa johdanto-osan 11 ja 16 perustelukappaleessa tarkoitettuja vakiolomakkeita.

8 — Tämän perustana on keskinäinen luottamus jäsenvaltioiden lainkäyttöön, kuten johdanto-osan 27 perustelukappaleessa todetaan.

9 — Johdanto-osan viidennen perustelukappaleen mukaan yhtenäisen eurooppalaisen menettelyn käyttöönotolla riitauttamattomien saatavien perimiseksi pyritään nimenomaan yksinkertaistamaan ja nopeuttamaan vähäisiä vaateita koskevia menettelyjä.

34. On lisäksi ilmeistä, että unionin jokaisen velallisen ja velkojan yhdenmukainen pääsy menettelyyn voidaan saavuttaa vain siten, että taataan noudatettavien oikeussääntöjen tunnettuus etukäteen ja abstraktisti, jolloin tehtäessä päätös määräyksen pyytamisestä ei tarvitse aina konkreettisesti selvittää, minkälainen on asiaa käsittelevässä tuomioistuimessa voimassa oleva kansallinen lainsäädäntö.

35. Tämä tunnettuus voidaan saavuttaa vain silloin, jos noudatettava menettely on yksinkertaistettu mahdollisimman pitkälle ja sen lisäksi alusta alkaen sama koko unionin alueella (lukuun ottamatta viittauksia siellä voimassa oleviin kansallisiin säännöksiin).

36. Tästä seuraa, että sekä asetuksen sanamuodon että sen tarkoituksen valossa on hyväksyttävä asetuksen tulkinta, jolla turvataan siinä vahvistetun menettelyn riippumattomuus yksittäisissä jäsenvaltioissa voimassa olevista sääntelyistä.

37. On erityisesti katsottava, että maksamismääräyksen antamista koskevat ainoastaan prosessuaaliset vaatimukset, jotka sisältyvät asetuksen N:o 1896/2006 7 artiklaan, ja että kun nämä täyttyvät, määräys on annettava ilman, että kansallisella lainsäädännöllä on merkitystä, koska tämä määräys on eurooppalaisena eikä valtion toimenpiteenä¹⁰ niiden kansallisten toimenpiteiden rinnalla, joilla saatavaa peritään takaisin, mutta ei vie niiden paikkaa.

38. Huomautettakoon nyt käsiteltävän asian osalta, että kun noudatetaan 7 artiklassa vahvistettuja muotovaatimuksia, eurooppalaisen maksamismääräyksen antamista ei voida evätä yksinomaan sillä perusteella, että muut vaatimukset, joita kansallisessa oikeudessa on asetettu säädettyä samankaltaisista menettelyistä ja jotka mainittiin istunnossa, eivät täyty, kuten vaatimukset, jotka koskevat esitettyjen hakemuksen jäljennösten lukumäärää ja riidan arvon esittämistä kansallisena valuuttana.

39. Korostan ennen kaikkea, että mahdolliset oikeudenkäyntimaksuihin liittyvät kysymykset, jotka Puolan hallitus mainitsi istunnossa ja huomautuksissaan, eivät voi estää vaaditun toimenpiteen hyväksymistä, kunhan näiden maksujen määrä vahvistetaan asetuksen 25 artiklan nojalla kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

40. Näin ollen ehdotan, että unionin tuomioistuin antaa ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen ratkaisun, jonka mukaan asetuksen 7 artiklaa on tulkittava siten, että lukuun ottamatta seikkoja, joiden osalta siinä viitataan erikseen jäsenvaltioiden oikeuteen, siinä säädetään tyhjentävästi vaatimuksista, jotka eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen on täytettävä.

41. Kun otetaan ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettu vastaus huomioon, toisen kysymyksen tutkiminen on tarpeetonta.

VI Kolmas ja neljäs ennakkoratkaisukysymys

42. Sąd Okręgowy we Wrocławiu on tiedustellut kolmannella ennakkoratkaisukysymyksellään, onko asetuksen N:o 1896/2006 4 artiklaa tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä mainitut rahamääräisen saatavan ominaisuudet eli ”tietyn suuruinen” summa ja vaatimuksen erääntyminen siihen mennessä, kun eurooppalainen maksamismääräystä koskeva hakemus tehdään, viittaavat ainoastaan päävaatimukseen, vai siten, että ne viittaavat myös viivästyskoron maksamista koskevaan vaatimukseen.

43. Sąd Okręgowy we Wrocławiu on esittänyt neljännessä ennakkoratkaisukysymyksessä useita kysymyksiä, jotka koskevat korkoja, joita nyt käsiteltävässä menettelyssä voidaan vaatia.

10 — Siltä osin kuin se on annettu asetuksella käyttöön otettujen jäsenvaltioille yhteisten menettelysääntöjen perusteella.

44. Se on erityisesti kysynyt, onko 7 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla mahdollista vaatia päävaatimuksen lisäksi maksettavaksi

- a) kaikki korot, mukaan lukien niin kutsutut avoimet korot, jotka lasketaan tarkasti määritellystä erääntymispäivästä alkaen määrittelemättömään maksunsuorituspäivään saakka
- b) ainoastaan tarkasti määritellyn erääntymispäivän ja hakemuksen jättöpäivän tai maksamismääräyksen antamispäivän välisenä aikana kertyneet korot
- c) vain tarkasti määritellyn erääntymispäivän ja hakemuksen jättöpäivän välisenä aikana kertyneet korot.

45. Nämä kaksi kysymystä on mielestäni käsiteltävä yhdessä, koska katson, että kansallinen tuomioistuin on halunnut lähinnä tiedustella unionin tuomioistuimelta, onko asetuksen säännösten kokonaisuuden ja erityisesti 4 artiklan ja 7 artiklan 2 kohdan c alakohdan valossa mahdollista vaatia minkä tahansa tyyppistä korkoa, mukaan lukien niin sanotut avoimet korot eli korot, jotka lasketaan erääntymispäivästä maksupäivään (tässä tapauksessa viivästyskorot).

46. Huomautettakoon heti aluksi, että en voi yhtyä kansallisen tuomioistuimen näkemykseen siltä osin kuin se tekee erilaisia päätelmiä mahdollisuudesta vaatia niin sanottuja avoimia korkoja sillä perusteella, onko kyseisen asetuksen 4 artiklaa tulkittava siten, että siinä mainitut rahamääräisen saatavan ominaisuudet eli ”tietyn suuruinen” summa ja saatavan erääntyminen eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen esittämishetkellä liittyvät yksinomaan pääsaatavaan, vai siten, että ne koskevat myös viivästyskorkoihin liittyvää saatavaa.¹¹

47. Tämä johtuu ensinnäkin siitä, että tällä tavoin laiminlyötäisiin edellä mainitun 4 artiklan tulkitseminen asetuksen muiden korkoja koskevien artiklojen valossa.

48. Asetuksen N:o 1896/2006 4 artiklassa näet säädetään, että eurooppalainen maksamismääräysmenettely otetaan käyttöön sellaisten tietyn suuruisten rahamääräisten saatavien perimistä varten, jotka ovat erääntyneet siihen mennessä, kun hakemus tehdään, ja koska siinä viitataan yleisesti ja erityisen laajaa sanamuotoa käyttäen saatavan käsitteeseen, siinä ei eroteta nimenomaisesti toisistaan pääomaa ja korkoja.

49. Tämän säännöksen lisäksi on kuitenkin otettava huomioon myös asetuksen 7 artikla, jossa säädetään, että maksamismääräystä koskevassa hakemuksessa on mainittava ”vaatimuksen määrä, mukaan lukien sen pääoma ja mahdollinen korko, sopimussakko sekä kulut” (2 kohdan b alakohta) ja, jos vaatimukselle pyydetään korkoa, korkokanta ja aika, jolta kyseistä korkoa vaaditaan (2 kohdan c alakohta), sekä ”vaatimuksen peruste, mukaan luettuna kuvaus vaatimuksen sekä mahdollisen koron perusteena olevista seikoista” (2 kohdan d alakohta).

50. Kun 4 artiklassa selvennetään yleisin sanamuodoin, mikä voi olla maksamismääräystä koskevan hakemuksen sisältö (saatavien periminen ja siten tietyn rahamäärän maksamista koskeva vaatimus), 7 artiklassa kuvataan muodollisesti osat, joista kyseinen saatava koostuu, ja erotetaan toisistaan pääoma, korko, sopimussakko sekä kulut (2 kohdan b alakohta).

51. Toiseksi edellä 46 kohdassa mainitussa kansallisen tuomioistuimen päätelmässä ei oteta huomioon sitä, että mahdollisuus vaatia korkoa ja mahdollisesti myös avoimia korkoja perustuu pääomasaatavan ja korkosaatavan luonteeseen sekä näiden saatavien sidonnaisuuteen.

11 — En näin ollen ole samaa mieltä siitä, mitä kansallinen tuomioistuin on todennut välipäätöksensä 9 kohdassa, eli että ”mikäli asetuksen 4 artiklassa säädetty vaatimukset koskevat myös koroista esitettyä vaatimusta, tämä tarkoittaisi, että osapuoli voi vaatia korkojen tuomitsemista korkeintaan erääntymispäivämäärästä hakemuksen jättöpäivään. Tämä tarkoittaisi edelleen sitä, että unionin tuomioistuimen ei tarvitse vastata muihin kansallisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin”.

52. Korkeus on näet rahamääräinen velvoite, joka poikkeaa pääomaa koskevasta velvoitteesta vain siinä mielessä, että se on pääomaan nähden liitännäinen ja riippuu siitä ja että sen määrä liittyy ajan kulumiseen ja vaihtelee sen mukaan.

53. Näiden kahden velvoitteen välillä ei ole muita olennaisia eroja (joten kun 7 artiklan 2 kohdan c ja d alakohdassa selvennetään, että maksamismääräystä koskevan hakemuksen kohteena ovat korosta ja pääomasta koostuvat rahamääräiset vaatimukset, niissä erotetaan ensin mainittu jälkimmäisestä pelkästään siten, että korkoa koskeva vaatimus on ”mahdollinen”), ja lähtökohtaisesti koronmaksuvelvollisuus seuraa normaalisti pääoman maksua koskevaa velvollisuutta ja siihen liittyviä vaiheita, joten voidaan todeta, että korkoa voidaan vaatia, jos kyseessä on pääoma, jonka saamiseksi on mahdollista nostaa kanne.

54. Edellä mainittu yhteys pääomaa ja korkoa koskevien velvoitteiden välillä rakentuu siis siten, että

- 1) korkoa on maksettava sillä perusteella, että pääoma on maksettava takaisin (ja se on siten eräänäntynyt) eikä vastaavaa maksua ole suoritettu (siltä osin kuin kyseessä ovat sopimuksen mukaisessa tai laissa säädettyssä määräajassa suoritettavat viivästyskorot)
- 2) ajan kuluessa liitännäiset maksut sisältyvät pääsaatavaan, jolloin niistä tulee osa pääsaatavaa.

55. Vastaus, joka annetaan kysymykseen, joka koskee mahdollisuutta vaatia suoritusta siten, että annetaan eurooppalainen maksamismääräys koroista ja mahdollisesti myös avoimista koroista, ei siis voi riippua yksinomaan 4 artiklan tulkinnasta ja siitä, että näitä liitännäisiä suorituksia pidetään 4 artiklassa tarkoitettulla tavalla tietyn suuruisina ja eräänäntyinä.

56. Tämä johtuu siitä, että vaadittavissa olevat saatavat (ovatpa ne pääomaa, korkoa, sopimussakkoa tai kuluja) on yksilöitävä siten, että arvioidaan 4 ja 7 artiklaa yhdessä, ja ennen kaikkea siitä, että korkojen mahdollinen perittävyys perustuu edellä mainittuun liitännäisyyteen niiden ja pääoman välillä.

57. Kuten edellä on todettu, on tutkittava Sąd Okręgowy we Wrocławiu kysymys siitä, onko mahdollista vaatia nyt käsiteltävässä menettelyssä myös korko, joka kertyy maksuhetkeen saakka, vai ainoastaan korko, joka on kertynyt maksamismääräystä koskevan hakemuksen esittämishetkellä tai maksamismääräyksen antohetkellä.

58. Vastaus saadaan tutkimalla asetuksen artikloja ja tarkoitusta sekä arvioimalla kansallisen lainsäädännön kokonaisuutta ja asiaa käsittelevän viranomaisen toiminnan ominaispiirteitä.

59. Todettakoon ensinnäkin, että edellä mainitussa 7 artiklassa, jossa säädetään yleisesti hakemusta koskevista muotovaatimuksista ja mainitaan nimenomaisesti mahdollisuus pyytää korkoa, velvoitetaan (2 kohdan c alakohta) velkoja mainitsemaan korkokanta ja aika, jolta kyseistä korkoa vaaditaan, mutta ei tämän lisäksi mainitsemaan myös täsmällistä päivämäärää, johon saakka niitä pyydetään.

60. Tässä säännöksessä ei rajoiteta sen soveltamisalaa pelkästään korkoon, joka on kertynyt hakemuksen esittämishetkeen tai eurooppalaisen maksamismääräyksen antamiseen saakka, eikä siinä säädetä maksettavan koron täsmällisestä määrästä.

61. Samanlaisia näkemyksiä on esitettävä 4 artiklasta, jonka kanssa 7 artiklaa on luettava määritettäessä saatavat, jotka voivat olla kyseisen määräyksen kohteena, kuten edellä 47–50 ja 56 kohdassa korostetaan.

62. Tästä voidaan päätellä, että asetuksen säännökset, joissa määritetään vaadittavissa olevat saatavat antamalla yksityiskohtaisia säännöksiä siitä, miten tällainen hakemus on laadittava, eivät estä pyytämästä myös avoimia korkoja, joiden osalta ei ole mahdollista ilmoittaa päivämäärää, johon saakka niitä pyydetään, eikä lopullista kokonaismäärää.

63. Sama päätelmä voidaan tehdä asetuksen tarkoituksen arvioinnin perusteella.

64. Kuten ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen tutkimisen yhteydessä on korostettu,¹² asetuksella otetaan käyttöön yhtenäinen menettelysääntely, jolla pyritään luomaan täytäntöönpanoperusteita, joiden kohteena ovat valtioiden rajat ylittävät vähäiset rahamääräiset vaateet ja jotka ovat omiaan liikkumaan jäsenvaltioiden sisällä, jos noudatetaan vähimmäisvaatimuksia, jotka tekevät tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevat välivaiheen menettelyt tarpeettomiksi, jolloin käytännön tuloksena on menettelyn yksinkertaistaminen ja nopeuttaminen (asetuksen johdanto-osan viides perustelukappale) ja riitauttamattomien saatavien nopea ja tehokas periminen (asetuksen johdanto-osan kuudes perustelukappale).

65. Jos omaksuttaisiin asetuksesta sellainen tulkinta, jolla poissuljettaisiin mahdollisuus pyytää niin sanottuja avoimia korkoja pääoman lisäksi, ei noudatettaisi 64 kohdassa mainittuja vaatimuksia.

66. Jos näet velvoitettaisiin velkojat rajoittamaan hakemuksiaan koskemaan vain pääomaa, johon mahdollisesti lisättäisiin hakemuksen esittämishetkellä tai enintään määräyksen antamishetkellä jo konkreettisesti kertynyt korko, kyseiset velkojat pakotettaisiin esittämään useita hakemuksia, ensinnäkin saadakseen pääoman ja erääntyneen koron ja toiseksi myöhempään ajanjaksoon liittyvän koron.

67. Tällä tavalla vaikeutettaisiin sellaisen yhden täytäntöönpanoperusteiden laatimista, joka voi liikkua jäsenvaltioiden sisällä, ja saatavan kokonaismäärä hajotettaisiin useisiin osiinsa sillä seurauksella, että moninkertaistettaisiin täytäntöönpanoperusteiden määrä, millä lisättäisiin oikeudenkäyntien määrää ja niihin kuluva aikaa ja kustannuksia, jolloin perittävien määrien perimistä hankaloitettaisiin ainakin sen vuoksi, että tämä johtaisi siihen, että pantaisiin vireille useita menettelyjä yhden ainoan sijasta.

68. Velkoja saattaisi lisäksi haluta pyytää tuomioistuimelta maksamismääräystä pikemminkin jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön perusteella kuin nyt käsiteltävän asetuksen perusteella, jos ensin mainitussa tilanteessa, kuten kansallisen tuomioistuimen mukaan Puolan tapauksessa, olisi mahdollista saada asiakirja, jonka kohteena on koko sen saatava korkoineen maksupäivään saakka, ja jälkimmäisessä tapauksessa voitaisiin pyytää ainoastaan pääomaa ja osaa korosta.

69. Samaan 62 kohdassa tehtyyn päätelmään päädytään myös, jos otetaan huomioon kyseisen kokonaissääntelyn kohde ja asiaa käsittelevän viranomaisen aloittaman toiminnan ominaispiirteet.

70. Kuten 20 ja 36 kohdassa on esitetty, asetuksella on ennen kaikkea otettu käyttöön yhdenmukainen ja sellaisista kansallisista menettelyistä erillinen menettely, joiden tarkoituksena on maksamismääräysten antaminen, koska siinä säädetään ainoastaan menettelyistä, jotka liittyvät eurooppalaisen maksamismääräyksen antamiseen, kuten ilmenee myös eurooppalaisesta maksusuoritusmääräyksestä ja toimenpiteistä vähäisiä vaateita koskevien oikeudenkäyntien yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi annetusta vihreästä kirjasta (joka mainitaan asetuksen N:o 1896/2006 johdanto-osan viidennessä perustelukappaleessa). Vihreässä kirjassa todetaan alusta lähtien sen omaksi tavoitteeksi sellaisen erityisen, nopean ja edullisen menettelyn käyttöön ottaminen, jota sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa riidattomina pidettävien saatavien perimiseen.

12 — Ks. erityisesti 30 ja 31 kohta.

71. Toiseksi eurooppalaisen maksamismääräyksen antamisen yhteydessä ei tutkita pyynnön perusteltavuuteen liittyvää asiakysymystä.

72. Kun otetaan huomioon 8 artikla ja 12 artiklan 4 kohta, edellytetään näet pelkästään sitä, että tutkitaan muodollisesti asetuksessa N:o 1896/2006 asetettujen prosessuaalisten edellytysten täytyminen ja saatavan olemassaolo, jolloin tutkimus perustuu siihen, mitä velkoja on esittänyt hakemuksessaan, eikä edellytä minkäänlaista ilmoitettujen seikkojen todenperäisyyttä koskevaa selvitystä. Tästä syystä silloin, kun maksamismääräys annetaan, velalliselle ilmoitetaan, että se on annettu pelkästään kantajan antamien tietojen perusteella.

73. Tämä johtuu siitä, että eurooppalaisen menettelyn yhteydessä tuomioistuin ei tutki pääasiaa, sillä se kuuluu asiaa vastineen perusteella käsittelevälle tuomioistuimelle, ja tästä syystä asiaa käsittelevän tuomioistuimen toiminnan luonne vaihtelee sen ajankohdan mukaan, jona se toimii.

74. Unionin lainsäädännössä säännellyssä vaiheessa, johon ei liity kontradiktorista menettelyä, tuomioistuin tutkii ainoastaan pyynnön muodollisen sääntöjenmukaisuuden velkojan esityksen perusteella. Vastinmenettelyssä, josta säädetään jäsenvaltioiden oikeudessa ja joka koskee velkojan vaatimuksen tosiasiallista selvittämistä, se tutkii sen sijaan pääasian.¹³

75. Mahdollinen velallisen vähäisempi suoja vaiheessa, joka päättyy eurooppalaisen maksamismääräyksen antamiseen, johtaa väistämättä siihen, että on välttämätöntä tehdä siitä mahdollisimman yksinkertainen ja yhdenmukainen. Vähäisempää suojaa korvaa ennen kaikkea se, että 16 artiklan 3 kohdan mukaan vastaaja voi antaa vastineen ilmoittamatta vastustamisen syytä, jolloin 17 artiklan mukaan menettely jatkuu tavanomaista riita-asiain käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti, ja se, että hakijan on 7 artiklan 3 kohdan mukaan ilmoitettava, että annetut tiedot ovat oikeat ja että hän on tietoinen siitä, että tahallinen väriin tietojen antaminen saattaa johtaa seuraamuksiin.¹⁴

76. Kuten komissio on esittänyt istunnossa, toimivaltainen tuomioistuin tutkii siten vasta vastineen antamisen jälkeen täydellisesti vaatimuksen ulottuvuutta ja määrää koskevien kysymysten asiasisällön pääoman ja koron sekä myös avoimien korkojen osalta ja tutkii tarvittaessa perusteellisesti aineellisen lain (tai mahdollisesti lait), jonka mukaan suhdetta säännellään.

77. Asetuksen N:o 1896/2006 kohteena on siis menettely, ja se koskee yksityiskohtaisia sääntöjä, joiden mukaan on mahdollista saada saatavaa koskeva maksamismääräys, joka liikkuu jäsenvaltioissa. Se ei sita vastoin koske aineellisia kysymyksiä, erityisesti nyt käsiteltävän asian kannalta tietoja siitä, mitä korkoa voidaan pyytää.

78. Tähän mennessä esitettyjen seikkojen perusteella nyt käsiteltävän asetuksen sanamuodon, tarkoituksen, jonka vuoksi se on annettu, sekä tutkittavan säännösten tavoitteen ja asiaa käsittelevän tuomioistuimen toiminnan ominaispiirteiden valossa on näin ollen todettava, että vaikka täytäntöönpanoperusteen laatimista koskevassa menettelyssä on noudatettava asetusta N:o 1896/2006 (ja kansallista lakia siltä osin kuin siihen on viitattu tai menettelysäännöt puuttuvat), niiden korkojen luokittelussa, joita voidaan pyytää (tosin samoja päätelmiä on tehtävä kaikista luoton osatekijöistä), on sovellettava johdonmukaisesti osapuolten väliseen suhteeseen sovellettavaa aineellista lainsäädäntöä.

13 — Katson, että nyt käsiteltävällä asetuksella on otettu käyttöön niin sanottu (ainakin pääsääntöisesti) puhdas summaarinen menettely eli menettely, jossa tuomioistuin antaa maksamismääräyksen arvioimatta hakemuksen perusteltavuutta (muissa ns. ”näyttöä edellyttävissä” menettelyissä tällainen valvonta on sitä vastoin olemassa ja kantajan on esitettävä näyttö saatavastaan). Puhtaissa menettelyissä heikommalta näyttävän vastaajan suojan korvaa se, että se voi vastustaa määräystä erittäin helposti (ilman että sen tarvitsee edes esittää perusteluja).

14 — Kyseessä on siis affidavit-säännös, joka on tyypillinen common law -oikeusjärjestelmissä.

79. Jos tällaisessa aineellisessa lainsäädännössä tunnustetaan velkojalle mahdollisuus pyytää niin sanottuja avoimia korkoja, ne voidaan saada myös käyttämällä asetuksessa N:o 1896/2006 säädettyä menettelyä.

80. Jos tässä laissa säädetään ainoastaan korosta, joka on erääntynyt hakemuksen esittämispäivään tai tuomioistuimen määräyksen antamispäivään mennessä, velkojan on sitä vastoin mukautettava vaatimuksensa tähän lainsäädäntöön.

81. Tästä seuraa, että nyt käsiteltävässä asiassa, jossa suhdetta sääntelevän aineellisen lainsäädännön (joka on kansallisen tuomioistuimen välipäätöksen perusteella Puolan lainsäädäntö) mukaan velkojalla on oikeus myös niin sanottuihin avoimiin korkoihin, kansallisen tuomioistuimen on määrättävä maksamismääräyksessä myös näistä koroista.

82. Muutoin ei ole syytä, joiden vuoksi saatavaa, joka sisältää niin sanotut avoimet korot sopimukseen sovellettavan aineellisen lain mukaan, jonka sopimuspuolet ovat usein nimenomaisesti valinneet tai jonka ne joka tapauksessa ovat aiemmin tienneet, olisi pienennettävä sen seurauksena, että on turvaututtu asetuksessa tarkoitettuun menettelyyn, ja riippumatta siitä, että tästä ei ole annettu nimenomaista säännöstä.

83. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus katsoo, että korkoa voidaan pyytää vain maksamismääräyksen antamispäivään saakka.

84. Tämä johtuu siitä, että ohjeissa, jotka koskevat maksamismääräystä koskevan hakemuksen täyttämistä ja jotka ovat asetuksen liitteessä I, mainitaan lomakkeen 7 kohdan osalta tämän maksamismääräyksen hakemista varten yksinomaan menettely, jota on noudatettava, jotta saadaan korko tuomioistuimen velkojan vaatimuksesta tekemän päätöksen päivämäärään saakka (täsmällisyyden vuoksi täsmennettäköön, että tätä tarkoitusta varten ei tarvitse täyttää kyseisen 7 kohdan viimeistä ruutua).

85. Toinen perustelu tämän ratkaisun tueksi olisi se, että maksamismääräyslomakkeessa (asetuksen liitteessä V oleva lomake E) tuomioistuin voi kohtaan ”Korko” merkitä maksamismääräyksen antopäivän, jos velkoja on sitä vaatinut.

86. Viitataan tältä osin edellä esitettyyn ja huomautan, toisin kuin Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, että kyseiset ohjeet ovat ainoastaan esimerkkejä tapauksista, jotka voisivat konkreettisesti toteutua.

87. Korostettakoon, että maksamismääräystä koskeva hakemuslomake mahdollistaa sen, että korkoa koskeva pyyntö mukautetaan velkojan konkreettisiin vaatimuksiin laatimisoheista riippumatta.

88. On näet mahdollista muodostaa koodi, joka on lisättävä tämän lomakkeen 7 kohtaan, joka koskee korkoa, käyttämällä numeroa 06 ja kirjainta E (joka tarkoittaa ”muu”), minkä jälkeen täytetään saman kohdan alaosassa oleva tila, johon sisältyy merkintä ”Täsmennettävä vain, jos valitaan koodi 06 ja/tai E”, ja tarvittaessa 11 kohta, jonka otsikkona on ”Lisälausunnot ja lisätiedot (tarvittaessa)”.

89. Tällä tavoin velkoja voi selvästi pyytää korkoa haluttuun eräpäivään saakka, mahdollisesti myös maksun suoritushetkeen saakka, määrittämättä sitä heti täsmällisesti.

90. Tämä on pääteltävissä myös siitä, että maksamismääräyksen hakemuslomakkeen vaatimusosassa ei edellytetä tietyn määrän ilmoittamista, vaan siinä viitataan ainoastaan ”edellä mainitun pääoman” ja ”koron” maksamiseen eikä siis käytetä ilmaisua ”edellä mainittu” koron osalta.

91. Huomautettakoon maksamismääräyslomakkeesta (asetuksen liitteessä V oleva lomake E), jonka määräysosaan sisältyy korkojen osalta maininta ”Määrä”, että mikään ei estä tuomioistuinta määräämästä vastaajaa suorittamaan yksilöidyn päivämäärän perusteella lasketun täsmällisen määrän sijasta ”maksuhetkellä maksamattomana olevaa määrää”.

92. Portugalin hallitus yhtyy Yhdistyneen kuningaskunnan esittämään ratkaisuun erityisesti sen vuoksi, että asetuksen N:o 1896/2006 12 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetään, että maksamismääräyksessä on ilmoitettava mahdollisuudesta maksaa määräyksessä ilmoitettu määrä hakijalle.

93. Viitaan tältä osin edellä esitettyyn ja korostan, että vastaanottaja kykenee tiedoksi annettavan maksamismääräyksen vastaanottohetkellä täysin laskemaan yksinkertaisen laskutoimituksen perusteella saatavan määrän maksuhetkellä; jos se ei ole samaa mieltä summasta, joka on määritetty korkokannan ja päivän, josta lähtien määräyksessä mainittua korkoa maksetaan, perusteella, se voi vastustaa määräystä.

94. Edellä mainittujen lomakkeiden laatimista koskevilla standardoiduilla yksityiskohtaisilla säännöillä ja niihin liittyvillä ohjeilla ei voida viedä velkojalta oikeutta pyytää kaikkia korkoja, jotka ovat sen saatavia maksuhetkellä, jos tämä on mahdollista sopimussuhteeseen sovellettavan aineellisen lain perusteella, koska asetuksen sanamuodon kokonaistarkastelusta ilmenee, että tätä ei ole siinä poissuljettu.

95. Portugalin ja Yhdistyneen kuningaskunnan esittämä ratkaisu olisi sitä vastoin selvästi ristiriidassa asetuksen tavoitteiden eli menettelyn yksinkertaistamisen ja nopeuttamisen sekä riidattomien saatavien nopean ja tehokkaan perinnän kanssa ja saattaisi johtaa siihen, että velkojat turvautuisivat mieluummin kansallisiin maksamismääräysmenettelyihin, joilla taattaisiin niiden vaatimusten täysimääräinen täyttäminen paremmin kuin nyt käsiteltävällä menettelyllä.

96. Näin ollen ehdotan, että unionin tuomioistuin ratkaisee kolmannen ja neljännen ennakkoratkaisukysymyksen siten, että asetuksen N:o 1896/2006 4 artiklaa ja 7 artiklan 2 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä on mahdollista vaatia pääsaatavan lisäksi kaiken tyyppisiä korkoja, joita voidaan vaatia sopimussuhteeseen sovellettavan aineellisen lain perusteella, eli tilanteen mukaan sekä korkoa, joka on laskettu tarkasti määritetystä erääntymispäivästä määrittelemättömään maksunsuorituspäivään saakka, että korkoa, joka on laskettu hakemuksen jättöpäivään tai maksamismääräyksen antamispäivään saakka.

VII Viides ennakkoratkaisukysymys

97. Kansallinen tuomioistuin on tiedustellut viidennellä ennakkoratkaisukysymyksellään siltä varalta, että neljännen kysymyksen a kohtaan vastataan myöntävästi, miten on asetuksen N:o 1896/2006 mukaisesti laadittava korkoja koskeva päätös maksamismääräyksessä.

98. Huomautettakoon tästä, että tarkasteltavassa lomakkeessa on tähän tarkoitukseen tila, johon merkitään pääoman perään korot.

99. Kun kyseessä ovat niin sanotut avoimet korot, joista voidaan määrätä sopimusta sääntelevän aineellisen lainsäädännön nojalla, tuomioistuin ei voi yksilöidä niiden määrää vaan ainoastaan määrätä 98 kohdassa mainitussa tilassa kohdassa ”Korko” ruudussa ”Päivämäärä” maksamaan koron maksunsuorituspäivään saakka sekä ilmoittaa ruudussa ”Määrä” vastaavan korkokannan.

100. On tietysti pidettävä kuitenkin sallittuina kaikkia muita olennaisilta osin vastaavia ilmoituksen muotoja, joilla kyetään esittämään selvästi tuomioistuimen päätöksen sisältö (muistutettakoon tässä yhteydessä ratkaisusta, joita ovat komission lisäksi ehdottaneet kirjelmässään myös Puolan ja Itävallan hallitukset).

101. Kun otetaan huomioon tilanteet (jotka kuuluvat myös neljännen ennakkoratkaisukysymyksen a kohdan ja viidennen ennakkoratkaisukysymyksen alaan kansallisen tuomioistuimen esityksen mukaan), joissa sitä vastoin pyydetään korkoa hakemuksen esittämispäivään tai maksamismääräyksen antamispäivään saakka, tuomioistuin voi tehdä kyseisen laskelman, kun se tietää korkokannan ja viiteajanjakson, ja ilmoittaa 98 kohdassa mainitun lomakkeen lopussa olevassa tilassa myös maksettavan koron määrän.

102. Näin ollen ehdotan, että unionin tuomioistuin ratkaisee viidennen ennakkoratkaisukysymyksen siten, että asetuksen N:o 1896/2006 mukaisesti korkoja koskeva päätös maksamismääräyksessä voidaan muotoilla seuraavasti:

- kun kyseessä ovat niin sanotut avoimet korot, joista voidaan määrätä sopimusta sääntelevän aineellisen lainsäädännön nojalla, tuomioistuin kirjoittaa maksamismääräyksen lopussa olevaan tilaan, jossa on ilmoitettava maksettava summa, otsikolla ”Korko” ruutuun ”Päivämäärä”, että nämä korot on maksettava maksupäivään saakka, ja täsmentää ruudussa ”Määrä” vastaavan korkokannan, jolloin on kuitenkin pidettävä sallittuina kaikkia muita olennaisilta osin vastaavia ilmoituksen muotoja, joilla kyetään esittämään selvästi päätöksen sisältö
- kun pyydetään korkoa hakemuksen esittämispäivään tai maksamismääräyksen antamispäivään saakka, tuomioistuin voi tehdä kyseisen laskelman ja ilmoittaa viimeksi mainitun lomakkeen lopussa olevassa tilassa myös maksettavan koron määrän.

103. Neljänteen ja viidenteen ennakkoratkaisukysymykseen annetun vastauksen perusteella kuudetta ja seitsemättä kysymystä ei ole tarpeen käsitellä.

VIII Kahdeksas ennakkoratkaisukysymys

104. Kansallinen tuomioistuin tiedustelee kahdeksannella ennakkoratkaisukysymyksellään, onko silloin, kun hakija ei tee laskelmaa korosta, joka on kertynyt hakemuksen esittämispäivään mennessä, tuomioistuimen laskettava korot viran puolesta vai onko tuomioistuimen kehotettava sopimuspuolta täydentämään puuttuvat tiedot asetuksen N:o 1896/2006 9 artiklassa tarkoitettulla tavalla.

105. Viittaan tältä osin edellä esitettyihin seikkoihin ja vahvistan, että velkoja ei ole asetuksen 7 artiklan nojalla velvollinen laskemaan koron määrää sillä uhalla, että hakemus jätetään muutoin tutkimatta tai hylätään, vaikka se voikin menetellä näin.

106. Tuomioistuin voi hyvin tehdä tämän laskelman, kunhan hakija on toimittanut tätä tarkoitusta varten tarvittavat tiedot (kuten valuutan, korkokannan ja ajankohdan, josta lähtien korot on laskettava).

107. Jos laskelmaa varten tarvittavia tietoja ei ole annettu tai ne ovat epätäydellisiä, tuomioistuin antaa hakijalle, ellei vaatimus ole ilmeisen perusteeton tai hakemusta pidä jättää tutkimatta,¹⁵ asetuksen N:o 1896/2006 9 artiklan mukaisesti mahdollisuuden täydentää tai oikaista hakemusta sopivaksi katsomassaan määräajassa.

15 — Paitsi jos pääomaan lisätään automaattisesti määräyksen antavan jäsenvaltion lakisääteinen korko, kuten 7 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetään.

108. Näin ollen ehdotan, että unionin tuomioistuin vastaa kahdeksanteen ennakkoratkaisukysymykseen, että

- jos hakija ei tee laskelmaa korosta, jota vaaditaan hakemuksen esittämispäivään saakka, tuomioistuimen on tehtävä laskelma viran puolesta, kunhan hakija on antanut tätä varten tarvittavat tiedot
- jos laskelmaa varten tarvittavia tietoja ei ole annettu tai tiedot ovat epätäydellisiä, tuomioistuin antaa hakijalle, ellei vaatimus ole ilmeisen perusteeton tai hakemusta pidä jättää tutkimatta, asetuksen N:o 1896/2006 9 artiklan mukaisesti mahdollisuuden täydentää tai oikaista hakemusta sopivaksi katsomassaan määräajassa.

IX Ratkaisuehdotus

109. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin vastaa Sąd Okręgowy we Wrocławiu kysymyksiin seuraavasti:

- 1) Eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 7 artiklaa on tulkittava siten, että lukuun ottamatta seikkoja, joiden osalta viitataan erikseen jäsenvaltioiden oikeuteen, siinä säädetään tyhjentävästi vaatimuksista, jotka eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen on täytettävä.
- 2) Asetuksen N:o 1896/2006 4 artiklaa ja 7 artiklan 2 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä on mahdollista vaatia pääsaatavan lisäksi kaiken tyyppisiä korkoja, joita voidaan vaatia sopimussuhteeseen sovellettavan aineellisen lain perusteella, eli tilanteen mukaan sekä korkoa, joka on laskettu tarkasti määritetystä erääntymispäivästä määrittelemättömään maksun suorituspäivään saakka, että korkoa, joka on laskettu hakemuksen jättöpäivään tai maksamismääräyksen antamispäivään saakka.
- 3) Asetuksen N:o 1896/2006 mukaisesti korkoja koskeva päätös maksamismääräyksessä voidaan muotoilla seuraavasti:
 - a) kun kyseessä ovat niin sanotut avoimet korot, joista voidaan määrätä sopimusta sääntelevän aineellisen lainsäädännön nojalla, tuomioistuin kirjoittaa maksamismääräyksen lopussa olevaan tilaan, jossa on ilmoitettava maksettava summa, otsikolla ”Korko” ruutuun ”Päivämäärä”, että nämä korot on maksettava maksupäivään saakka, ja täsmentää ruudussa ”Määrä” vastaavan korkokannan, jolloin on kuitenkin pidettävä sallittuina kaikkia muita olennaisilta osin vastaavia ilmoituksen muotoja, joilla kyetään esittämään selvästi päätöksen sisältö
 - b) kun pyydetään korkoa hakemuksen esittämispäivään tai maksamismääräyksen antamispäivään saakka, tuomioistuin voi tehdä kyseisen laskelman ja ilmoittaa viimeksi mainitun lomakkeen lopussa olevassa tilassa myös maksettavan koron määrän.
- 4) Jos hakija ei tee laskelmaa korosta, jota vaaditaan hakemuksen esittämispäivään saakka, tuomioistuimen on tehtävä laskelma viran puolesta, kunhan hakija on antanut tätä varten tarvittavat tiedot.
- 5) Jos laskelmaa varten tarvittavia tietoja ei ole annettu tai tiedot ovat epätäydellisiä, tuomioistuin antaa hakijalle, ellei vaatimus ole ilmeisen perusteeton tai hakemusta pidä jättää tutkimatta, asetuksen N:o 1896/2006 9 artiklan mukaisesti mahdollisuuden täydentää tai oikaista hakemusta sopivaksi katsomassaan määräajassa.